

regninger, og er der Uensartethed til Stede, ere vi gaaede ud fra, at det laa i Administrationens egen Haand at bringe Ensartethed til Stede, f. Eks. ved at lade udgaa Instruksler om en ensartet Beregningsmaade til alle Amtskontorerne. At indsætte ny Embedsmænd, fordi de gamle ikke ere tilstrækkelig rutinerede eller ikke have tilstrækkelig Lyst til at give sig af med det, der ifølge Loven paahviler dem, er der dog mindre Opfordring til. Hermed tror jeg at have paavist de væsentligste Forandringer i Forslaget og skal hermed slutte.

Høgh-Guldberg: Jeg skal indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger, efter at den ærede foregaaende Taler saa omhyggelig har gennemgaaet hele det til dette Ting tilbagevendte Lovforslag. Det forekommer mig, at Udtrykket Eksekutorer i Dødsboer er bedre end „Testamentfuldbyrdere“, da Lovforslaget omfatter ikke alene de Testamentfuldbyrdere, som ere indsatte ved Testament, men ogsaa, hvor Testament ikke foreligger, de af Justitsministeriet bevilgede Eksekutorer. Den foregaaende Taler antydede et andet Navn, nemlig Bestyrere af Dødsboer, men det synes mig absolut uheldigt, fordi det ikke rammer det, der skulde siges dermed, idet det ikke blot skal betegne den, der er Bestyrer af et Dødsbo, men ogsaa en, der skal tilendebringe Boets Behandling. Endskønt jeg i det hele taget sympatiserer med Bestræbelserne for Sprogrensning, hvor den finder Sted med fornøden Smag og Takt, finder jeg dog, man skal være en lille Smule varsom med at benytte den ved juridiske Fagudtryk. Der er jo i den juridiske Sprogbrug en Del Fremmedord, man er enig om at forstaa paa en vis bestemt Maade, men naar man i Stedet for disse fremmede Udtryk sætter danske, kunne de, selv om det ikke straks forekommer at være Tilfældet, vise sig at være flertydige og derfor uheldige.

Det forekommer mig, at Lovforslaget, som det er vendt tilbage hertil, udgør et meget bedre Grundlag for Forhandling end det Forslag, som i Fjor fremlagdes til Behandling i Folketinget, og naar det gør det, tror jeg, at dette høje Ting for en Del kan tilegne sig Æren derfor. Det er dette høje Ting, som har givet denne Kodifikation, hvori man har søgt at samle alle de om Testamentseksekutorer gældende Regler. Det er dette Ting, der har Æren derfor, og det er dette Tings Forslag i saa Hen-

seende, som det høje Landsting i alt væsentligt har fulgt.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Detaillerne i Lovforslaget, idet det vel sagtens bliver sendt i Udvalg, og i dette ville selvfølgelig alle de Enkeltheder, som ikke interessere alle Medlemmer lige meget, blive tagne under Overvejelse. Jeg skal blot sluttelig tilføje, at den ny § 1 er i alt væsentligt en heldig Tilføjelse.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Saaledes som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) selv henviste til, er man jo her i dette Ting ved Behandlingen af dette Lovforslag gaaet den Vej, at man kun stillede eet Ændringsforslag, nemlig om en helt ny Affattelse af Loven. Der blev fra Justitsministerens Side allerede den Gang udtalt, at det var en ny og meget uheldig Vej at gaa, fordi man ikke hurtigt kunde finde, hvori Ændringerne bestod. Det samme er blevet paaanket i Landstinget ved Fremsættelsen af Lovforslaget, men det er ganske rimeligt, at man i denne Sag har fulgt det Spor, som Folketinget har anvist, og at man i Landstinget har stillet et Ændringsforslag gaaende ud paa en ny Affattelse af Lovforslaget. Der er jo for saa vidt ikke noget at sige dertil. Jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg finder den Fremgangsmaade i allerhøjeste Grad uheldig, og at jeg meget ønsker, at den maa blive brugt saa lidt som muligt, naar det da ikke gælder et meget kortfattet Lovforslag. Det var maaske en lille Smule maliciøst, at jeg ikke straks tog Ordet i Dag; jeg mente nemlig, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro), der var Ordfører for Forslaget forrige Aar, havde godt af selv at erfare, hvor uheldig denne Fremgangsmaade er.

Hvad nu angaar Forslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Landstinget, tror jeg at turde fastslaa, at de Uoverensstemmelser, som ere Tingene imellem, ere af meget ringe Betydning, naar man bortser fra Bestemmelserne i § 5 angaaende Fordringerne om Sikkerhedsstillelsen. De øvrige Ting ere af mindre Betydning, og dem maa der let kunne tilvebringes Enighed om.

Det gælder ogsaa de Punkter, det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds fremhævede i Dag, og af hvilke jeg særlig skal fremdrage den ny § 4, hvor det ærede Medlem klagede over, at Lands-